ضمیمه ۱
نبوتی در رابطه با مرگ و قیام مسیح در عهدعتیق

اشعیای نبی این نبوت را بیش از ۷۰۰ سال قبل از میلاد ثبت کرد. این نبوت به ۵ بند که هر کدام ۳ آیه دارد، تقسیم بندی شده است. این نبوت از جلال و عظمت به ژرفای رنج فرود می‌آید و بار دیگر به اوج جلال بر می‌شود.
بخوانید: بند به بند.

۱- بند ۱. اشعیا ۵۲: ۱۳- ۱۵. عیسی مسیح تنها از طریق رنج کشیدن، در مقامی رفیع قرار خواهد گرفت.
اولین بند، عنوان این نبوت را معرفی می‌کند. "مسیح موعود تنها از طریق رنج کشیدن در مقامی رفیع قرار خواهد گرفت." در این بند خود خداوند سخن می‌گوید.

الف) آیه ۱۳، مقام رفیع و بلند او را توصیف می‌کند.
این آیه به قیام او پس از مرگ، صعودش به آسمان و نشستن او بر تخت سلطنت در دست راست خدای پدر، اشاره می‌کند (اعمال ۳: ۱۳؛ فیلیپیان ۲: ۹- ۱۱).

ب) آیه ۱۴ خوار شدن او را توصیف می‌کند.
این آیه به خشونت و بدرفتاری مردم نسبت به او اشاره می‌کند که باعث شد ظاهر او زیبایی خود را از دست داده، شکل واقعی خود را به عنوان يك انسان نداشته باشد (مرقس ۱۴: ۶۵؛ ۱۵: ۱۵، ۱۷، ۱۹؛ یوحنا ۱۹: ۱- ۵).

پ) آیه ۱۵ جلال یافتن او را توصیف می‌کند.
این آیه، خوار شدن او را در آیه ۱۴ با جلال یافتن و مقام رفیع او در آینده مقایسه می‌کند. کلمه "پاشیدن" را می‌توان به صورت "بر پا شدن" نیز ترجمه کرد. پادشاهان و ملتهای جهان از حیرت بر پا شده، از مشاهده منظر او متعجب خواهند شد (۴۹: ۷؛ ایوب ۲۹: ۹- ۱۰، ۲۱- ۲۲؛ مزمور ۲۲: ۲۹). آنها چیزهایی را خواهند دید که کسی برای آنها تعریف نکرده و چیزهایی را خواهند فهمید که از کسی نشنیده بودند، که این همان منظور انجیل و تعالیم عهدجدید می‌باشد. بسیاری از مردم، وقتی که شاهد تغییر عظیم در سرنوشت عیسی مسیح در زمان آمدن او بر زمین بشوند، از مکاشفه خدا در حیرت خواهند افتاد.

۲- بند ۲. اشعیا ۵۳: ۱- ۳. عیسی مسیح از سوی مردم مطرود و خوار شمرده خواهد شد.
بند دوم خوار شدن عیسی مسیح را توصیف می‌کند. مردم با بی‌ایمانی او را مورد تمسخر قرار داده، نسبت به او بدرفتاری خواهند کرد. در اینجا اشعیای نبی به عنوان نماینده قوم واقعی خدا سخن می‌گوید.

الف) آیه ۱ می‌فرماید که از نظر مذهبی، با او با بی‌ایمانی برخورد خواهد شد.
خدا خود را و پیغام خود را از طریق خادم خود، عیسی مسیح، مکشوف ساخت. با وجود این، بسیاری به او ایمان نیاوردند.

ب) آیه ۲ می‌فرماید که او از نظر اجتماعی، خوار شمرده خواهد شد.
اجداد انسانی عیسی افراد مقدسی نبودند، بلکه گناهکاران بزرگی بودند. به عنوان مثال راحاب يك فاحشه و داود پادشاه يك قاتل بود. او در ناصره که شهری مطرود در منطقه جلیل بود، پرورش یافته بود. او در زمانی از تاریخ زندگی کرد که اسرائیل به‌عنوان قوم خدا، از نظر روحانی، قومی مرده و خشك بود. خانواده و ملت او باعث سرافرازی او نبودند. او زیبایی و منظر خاصی نداشت که مردم را بسوی خود جذب کند.

پ) آیه ۳ می‌فرماید که از نظر جسمانی، با او بدرفتاری خواهد شد.
اعضای شورای عالی یهود (سنهدرین) بر صورت او سیلی زده، با مشتهای خود بر او می‌کوفتند. سربازان رومی او را برهنه کرده، تازیانه زده، تاجی از خار بر سر او گذاشتند، و بارها با چوب بر سر او زدند. او آنچنان صدمه و ضربه خورده بود که مردم نمی‌توانستند به ظاهر نامطبوع او نگاه کنند.

۳- بند ۳. اشعیا ۵۳: ۴- ۶. عیسی مسیح به‌خاطر گناهان ما مصلوب خواهد شد.
بند سوم، مرکز یا قلب این نبوت است و در رابطه با نقشه نجات خدا پیشگویی می‌کند. خادم خداوند (مسیح موعود، عیسی مسیح) به جای قوم خود زحمت خواهد دید و به عنوان يك قربانی به جای آنها فدا خواهد شد. در این قسمت تقابلی بین "گناهان ما" و "رنجهای او"؛ "رنجهای او" و "شفای ما" وجود دارد. کلمه "ما"، تنها اشاره به قوم واقعی خدا می‌کند. آنها مردمی هستند که ایمان آورده، بازوی خداوند بر آنها منکشف شده است (آیه ۱).

الف) آیه ۴ می‌فرماید که او غمها و دردهای ما را حمل خواهد کرد.
این آیه این حقیقت را توصیف می‌کند که چگونه خادم خداوند در زمان نیاز، به مردم کمك خواهد کرد. کلمه "دردها" می‌تواند اشاره به بیماریها و زخمها بکند. کلمات "دردها" و "غمها" بیانگر هر نوع مصیبت جسمی و روحی می‌باشند. تمام این مصائب نتایج سقوط بشر به واسطه گناه، می‌باشد. او با میل قلبی دردها و غمهای ما را بر خود حمل خواهد کرد. با وجود این، مردم رنجهای او را به عنوان بلا و مجازاتی از طرف خدا بر او، قلمداد خواهند کرد.

ب) آیه ۵ می‌فرماید که او به‌خاطر گناهان ما مصلوب خواهد شد.
این آیه طریق مرگ او را پیشگویی می‌کند. او ناعادلانه مورد خشونت قرار گرفته، مجروح و مضروب خواهد شد. این آیه به رنجهای او در طول حیاتش بر زمین اشاره می‌کند که در مرحله نهایی خود، در زمان مصلوب شدنش نمایان می‌شوند. بدن او سوراخ خواهد شد. اینها اشاره به مرگِ فجیع او دارد که در اثر جراحاتی به‌وقوع می‌پیوندد که انسانها بر او وارد می‌آورند.
این آیه همچنین دلیل مرگ او را پیشگویی می‌کند. او به خاطر سرکشی و نافرمانی ما از الزامات اخلاقی و روحانی، خواهد مرد. او همچنین به خاطر شرارتهای ما و تخطی ما از حقیقت الهی و کلام خدا جان خود را فدا خواهد کرد. او به خاطر تقصیرات ما مجازات خواهد شد. و بدین طریق صلح و آرامش خدا را بر ما خواهد آورد. آرامش خدا، تفقد و شفای کامل خدا می‌باشد.
بله، او مجروح خواهد شد تا ما شفا بیابیم. عیسی مسیح نه تنها به خاطر ما، بلکه به جای ما خواهد مرد.

پ) آیه ۶ می‌فرماید که او به خاطر استقلال ارادی ما مجازات خواهد شد.
این آیه وضعیت وخیم ما را پیشگویی می‌کند. هر یك از ما به راه خود رفته‌ایم، با این تفکر که این راه درست است، در حالی که ما را از خدا دور می‌کند. با وجود این، خدا گناه همه ما را بر عیسی مسیح خواهد نهاد. او به خاطر استقلال‌طلبی و سرکشی ارادی ما مجازات خواهد شد.

۴- بند ۴. اشعیا ۵۳: ۷- ۹. عیسی مسیح تسلیم رنجهای خود خواهد شد.
چهارمین بند به‌طور مفصل تسلیم و وقف کامل خادم خداوند به نقشه خدا را بازگو می‌کند، یعنی "نجات توسط رنجهای نیابتی". در آیات ۷ الی ۱۰، نبی، دیگر به عنوان نماینده قوم ایماندار خدا سخن نمی‌گوید (به عنوان یك کاهن)، بلکه به عنوان اعلام‌کننده نقشه نجات خدا (به عنوان یك نبی).

الف) آیه ۷ رنجهای او را به عنوان بره توصیف می‌کند.
این آیه، رنجهای عیسی را توضیح می‌دهد. او بدون مقابله با جفاکنندگانش، رنج خواهد کشید. مردم با او بدرفتاری خواهند کرد. او اجازه خواهد داد مردم او را تحقیرکنند- و او با اراده شخصی خود، تسلیم رنجهای خود خواهد شد، زیرا بدینوسیله قادر خواهد شد نقشه نجات خدا را تکمیل کند. مردم سخنان بد و دروغ به او خواهند گفت، ولی او به آنها پاسخ نخواهد داد. او خود را تسلیم اتهامات دروغین، تحقیر، تمسخر و طرد شدن از طرف مردم خواهد کرد. مردم جامه او را درآورده، او را عریان مصلوب خواهند کرد. ولی حتی یك بار هم دهان خود را به جهت دفاع از خویش نخواهد گشود. و در نهایت مصلوب خواهد شد.

ب) آیه ۸ مرگ او را به عنوان یك جنایتکار توصیف می‌کند.
خادم خداوند به‌خاطر بدرفتاریهای مردم ستم خواهد دید و رنج خواهد کشید (نه به‌سبب درد و رنج صرف). قاضیان ستمگر او را داوری خواهند کرد. در نهایت سربازان او را جهت مصلوب کردن خواهند برد. جمله "از طبقه او که (چه کسی) تفکر نمود"، بهتر است این گونه ترجمه شود: "چه کسی می‌تواند محل سکونت او را پیدا کند (عمق این سِر را کشف کند)؟" نبی از این موضوع غمگین و سوگوار است که قوم اسرائیل پادشاه خود را نپذیرفته، او را خواهند کشت و مسیح موعود به مکانی که آنها از آن مطلع نیستند، برده خواهد شد. در طول دوران عهدعتیق تا پیش از فرا رسیدن دوران عهدجدید (زمانی که شاگردان به خاطر مرگ عیسی مسیح سوگوار بودند)، در رابطه با زندگی پس از مرگ اطلاعات محدودی وجود داشت. خادم خداوند با مرگ طبیعی و در آرامش وفات نخواهد یافت (همانند زمانهای قدیم)، بلکه به عنوان جنایتکاری محکوم به مرگ، و کسی که مستحق مجازات الهی می‌باشد، خواهد مرد. او به جای گناهان و تقصیرات مردم جان خود را فدا خواهد کرد.

پ) آیه ۹ بیانگر این موضوع است که او همچون مردی ثروتمند دفن خواهد شد.
فرمانروایان و قدرتمندان، قبر او را با خطاکاران تعیین خواهند کرد (اشعیا ۱۴: ۱۸- ۲۰؛ ارمیا ۸: ۱). این یکی از بدترین اموری است که در آن روزها واقع خواهد شد. ولی خدا حاکم بر اوضاع بوده، اجازه خواهد داد خادمش همانند یك مرد ثروتمند تدفین شود (اشعیا۲۲: ۱۶). با توجه به اینکه او در نظر خدا کاملاً مبرا از گناه خواهد بود، با احترام دفن خواهد شد.

۵- بند ۵. اشعیا ۵۳: ۱۰- ۱۲. عیسی مسیح پاداشی پرجلال دریافت خواهد کرد.
بند پنجم، پاداش خدا برای مسیح موعود، و جلال نهایی او را توصیف می‌کند. در آیه ۱۰، نبی به عنوان نماینده قوم ایماندار خدا صحبت نمی‌کند (یعنی به‌عنوان کاهن)، بلکه به‌عنوان اعلام‌کننده نقشه نجات خدا (یعنی به‌عنوان نبی). در آیات ۱۱ الی ۱۲، خداوند بار دیگر رشته سخن را به‌دست می‌گیرد.

الف) آیه ۱۰ رنجهای نیابتی و قیام او را به‌عنوان بخشی از نقشه خدا بازگو می‌کند.
این آیه نقطه عطف نبوت می‌باشد. سؤال این است: "اگر خادم خداوند به طور کامل مصون از گناه بود، چرا باید می‌مرد؟" پاسخ این سؤال این است که اهداف عالی خدا توسط رنجها و مرگ عیسی به تحقق می‌رسند. رنجهای مسیح طبق اراده و نقشه ابدی خدا بوده است. در حوزه تاریخ عمومی و دنیوی بشر، مرگ او به خاطر محکومیت غیرمنصفانه دادگاههای دنیوی بود. در حالی که در حوزه تاریخ نجات خدا، مرگ او به خاطر حکم عادلانه خدا در مورد گناه بشر می‌باشد. خدا زندگی و مرگ او را به‌عنوان قربانی گناه پذیرفت. اگرچه قربانیهای نیابتی گناه در چهارچوب قربانیهای عهدعتیق به تصویر کشیده شده‌اند، قربانی شخصی و ارادی پسر خدا قابل تصور نبود. مرگ او به عنوان قربانی گناه، دو نتیجه خواهد داشت: اولاً او ذریت خود را خواهد دید، یعنی تمام افرادی که او آنها را عادل ساخته (آیه ۱۱)، برکت خواهد داد (پیدایش ۱۲: ۳). ثانیاً، او حیات را در طول ایام خواهد دید، به این مفهوم که او قیام کرده، تا ابد زنده خواهد بود (مکاشفه ۱: ۱۸). این موضوع قابل توجه است، زیرا آموزه قیام در عهدعتیق به خوبی شکل نگرفته بود (اشعیا ۲۶: ۱۹). خادم خداوند پس از مرگ و قیامش، کماکان وظیفه بزرگی بر دوش خواهد داشت؛ "مسرت خداوند در دست او میسر خواهد بود". مسرت یا اراده خداوند نه تنها به خاطر رنجهایش (آیه ۱۰)، بلکه به خاطر آینده درخشان او نیز خواهد بود (آیه۱۰). این آینده در آیه ۱۱ توصیف شده است. بوسیله او (به دست او)، نقشه خداوند، در هر زمان میسر خواهد شد. عیسی مسیح از طریق مرگ و قیامش، صاحب نسل روحانی بی‌شماری خواهد گشت، نسلی که از حیات جاودانی برخوردار خواهند شد (یوحنا ۱۲: ۳۲).

ب) آیه ۱۱ کار او را به عنوان کاهن اعظم توصیف می‌کند که پس از قیامش باعث عادل شدن بسیاری خواهد شد.
آیه فوق را می‌توان این گونه تشریح کرد: "او نتیجه رنجهای جان خویش را خواهد دید و به خاطر آن خشنود و راضی خواهد شد؛ به واسطه معرفت خود، بسیاری را عادل خواهد گردانید، زیرا متحمل گناهانشان خواهد شد." توصیف نتیجه یا پاداش رنجها و مشقتهای او ادامه پیدا می‌کند. او ثمره کار نجات‌بخش خود را خواهد دید و این موضوع باعث رضایت او خواهد شد. در این آیه، به طور خاص به عمل عادل شمردگی انسان توسط مسیح و خشنودی او از این حقیقت اشاره شده است. بسیاری از انسانها به واسطه معرفتی که خادمِ مصون از خطای خداوند به آنها می‌دهد، عادل شمرده خواهند شد. خادم خداوند به خاطر این که گناهان آنها را بر خود حمل کرده است، آنها را عادل خواهد ساخت.

پ) آیه ۱۲ بیانگر این حقیقت است که عیسی مسیح پاداش رنجهای نیابتی خود را که "عادل شدن بسیاری از مردم" می‌باشد، دریافت می‌کند".
ترجمه ساده این آیه اینچنین است: "بنابراین بسیاری را نصیب او خواهم کرد و غنیمتِ بسیاری دریافت خواهد کرد، زیرا جان خود را تا به مرگ ریخت، و از خطاکاران محسوب شد و گناهان بسیاری را بر خود گرفت و برای خطاکاران شفاعت نمود."
با توجه به این که آیه ۱۱ به وضوح بیان می‌کند که هدف اصلی، "عادل گرداندن بسیاری" می‌باشد، جمله "او را در میان بزرگان نصیب خواهم داد"، بهتر است این گونه ترجمه شود: "من بسیاری را نصیب او خواهم کرد". این قسمت این موضوع را بیان نمی‌کند که خادم خداوند بخشی از "بسیاری" را، به عنوان میراث خود دریافت می‌کند، بلکه منظور این است که او "بسیاری" را به عنوان تمام یا کل میراث خود دریافت می‌کند. با توجه به این که او گناهان و خطایای "بسیاری" را حمل خواهد کرد" (آیه ۱۲)، و "بسیاری" را عادل محسوب می‌کند (آیه ۱۱)، خدا "بسیاری" را به عنوان میراث (غنیمت)، نصیب او خواهد ساخت. او به واسطه رنجهای نیابتی‌اش،"بسیاری" را به عنوان پاداشی از خدا دریافت خواهد کرد. رنجهای نیابتی او همچنین زمینه‌ای برای جلال یافتن او می‌باشد.
ترجمه "او غنیمت را با زورآوران تقسیم خواهد کرد"، شایسته مقام رفیع او نمی‌باشد. او صرفاً یکی از قدرتمندان و بزرگانی نیست که در غنیمت سهمی داشته باشد، بلکه او در مقامی برتر از هر کس و هر چیزی می‌باشد. پادشاهان در حضور او به پا خواهند خاست و سروران او را سجده خواهند نمود (۴۹: ۷). پادشاهان و ممالك جهان از حیرت برپا شده، از مشاهده منظر او متعجب خواهند شد (۵۲: ۱۵؛ فیلیپیان ۲: ۹- ۱۱؛ کولسیان ۱: ۱۸). بنابراین او نمی‌تواند با بزرگان روی زمین در يك مقام و رتبه قرار گیرد. "صاحب غمها" تبدیل به پادشاه پیروزمندی شده است که بواسطه رنجهای خود، پیروزی را کسب کرده، ملل بی‌شماری را به عنوان غنیمت دریافت کرده است (منظور تمام مردم عادل شده، از دید خدا هستند).
او تمام شخصیت، بدن و جان خود را خواهد ریخت و از خطاکاران یا "جنایتکاران" (یعنی از افرادی که شمشیر در دست داشته، به نظر می‌رسد می‌خواهند به دیگران آسیب برسانند) محسوب خواهد شد (لوقا ۲۲: ۳۷). این حقیقت بر همه آشکار خواهد بود که خادم خداوند به فکر منافع خود نیست زیرا اجازه می‌دهد تمامی این چیزها در مورد او گفته و انجام شوند، در حالی که حقیقت چیز دیگری است. در واقع او حیات مردم را از آنها نمی‌گیرد، بلکه زندگی خود را فدای آنها می‌سازد. او حتی برای افرادی که او را می‌کشند، و همچنین برای خطاکارانی که به خاطر آنها جان خود را فدا می‌سازد، دعا می‌کند (آیه ۵).